



సత్యం

జయం

အပိုင်း (၁)
ပုဂံမြို့ဟောင်းတစ်နေရာ

အုန်းတောရွာရဲ့ နံနက်ခင်းတစ်ခု ...

ရွာအဝင်လမ်းရှိ ညောင်ပင်ကြီးအောက် ကလေးတစ်သိုက် ပျော်ရွှင်
စွာ အော်ဟစ်ဆော့ကစား နေချိန် ...

အသက်ရှစ်နှစ်အရွယ် ကလေးတစ်ယောက်ဟာ ညောင်ပင်ကြီးအ
နား ရောက်လာတယ်။

ကလေးမဟာ ညောင်ပင်ကြီးရဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာ ရပ်ရင်း ဆော့က
စားနေတဲ့ ကလေးတွေကို ငေးကြည့်နေတယ်။

သူမရင်ထဲမှာ ရွယ်တူ ကလေးတွေနဲ့ အတူ ခုန်ပေါက်ဆော့ကစားချ
င်စိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာ တယ်။

ဒါကြောင့် ... ညောင်ပင်ကြီးရှိရာ ပြေးသွားရင်း

“ဟဲ့ ... နင်တို့ ကစားတဲ့ အထဲမှာ

ငါလည်း ပါမယ်”

လို့ ပြောလိုက်တယ်။

အသံကြောင့် ဆော့ကစားနေတဲ့ ကလေးတွေဟာ သူ့အဆီ အကြည့်
ရောက်လာတယ်။

ညစ်တီးညစ်စုတ်နဲ့ အင်္ကျီစုတ်ဝတ်ထားတဲ့ သူ့ကို မြင်တဲ့ အခါ ကလေးတွေဟာ နှာခေါင်းရှုံ့ သွားကြတယ်။

ဒီအချိန်မှာ ပဲ .. ဂျစ်ကန်ကန် မျက်နှာထားနဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်ဟာ သူ့အနား လျှောက် လာတယ်။

“ဒါ ... လူတွေ ကစားတဲ့ နေရာ

ကယ်ပါတွေ ကစားတဲ့ နေရာ မဟုတ်ဘူး

ကယ်ပါဆိုတာ သူတောင်းစား ..

သူတောင်းစားဟာ သူများ ပေးမှ ကျွေးမှ ၊

စားရတဲ့ သူလို့ ငါ့အမေ ပြောဖူးတယ်၊

ဒီမှာ ဆော့နေတဲ့ သူတွေအားလုံး

လယ်ရှင် သားသမီးတွေချည်းပဲ၊

ကယ်ပါမလေး .. သွားစမ်းကွာ ...”

ဂျစ်ကန်ကန် ကောင်လေးဟာ ရိုင်းပျစွာ ပြောရင်း သူ့ကို ဆောင့်တွန်းလိုက်တယ်။

ကလေးမဟာ ဆောင့်တွန်းခံရတာကြောင့် မြေပေါ် ဖင်ထိုင်လျက် လဲကျသွားရှာတယ်။

ကလေးတွေဟာ သူမကိုကြည့်ပြီး လှောင်ပြောင် ရယ်မောလိုက်ကြတယ်။

ကလေးမဟာ လှောင်ပြောင်ခံရတာကြောင့် တဟီးဟီး ငိုကြွေးရင်း မြေပေါ်က ကုန်းထလိုက် တယ်။

ပြီးတော့ ... ကလေးအုပ်ထဲကနေ ထွက်ပြေးဖို့ ပြင်လိုက်တယ်။

ဒီအခါမှာ ဂျစ်ကန်ကန် ကောင်လေးက သူမရှေ့ ခြေထိုးခံလိုက်တယ်

။

သူမဟာ ကောင်လေးရဲ့ ခြေထိုးမှုကြောင့် မြေပေါ်ဝမ်းလျားမှောက်
လဲကျသွားပြန်တယ်။

အကျမတော်တဲ့ အတွက် အုတ်ခဲနဲ့ မျက်နှာဆောင့်မိပြီး၊ ပါးစပ်က
သွေးတွေထွက်လာတယ်။

ကလေးမဟာ ပါးစပ်ကို လက်ခုံနဲ့ သုပ်ရင်းသွေးတွေကိုမြင်တဲ့ အခါ
လန့်ဖျပ်ပြီး အော်ဟစ် ငိုယိုလိုက်တယ်။

ပြီးတော့ ပါးစပ်ကို လက်နဲ့ အုပ်ပြီး ထိုနေရာကနေ
ပြေးထွက်သွားတယ် ...။

ဂျစ်ကန်ကန် ကောင်လေးဟာ သူမရဲ့ ကျောပြင်ကို ကြည့်ရင်း သ
ဘောကျဟန်နဲ့ ...

“ဟား ... ဟား ကိုယ့်နေရာကိုယ်မသိတဲ့ ကယ်ပါမလေး ...
သူကြီးမြေး ဖိုးလုံးအကြောင်း သိသွားပြီဟေ့ ... ဟား ... ဟား ... ဟား”

လို့ လှောင်ပြောင်ရင်း ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်တော့တယ်။

★

အပိုင်း (၂)

“အီး ... ဟီး ... ဟီး ၊ အဘွားရေ ...

ကျုပ်ကို ဝိုင်းပြီး အနိုင်ကျင့်လိုက်တယ်တော့ ...”

အိမ်ရှေ့ဆီက အသံကြောင့် ဒေါ်အိုစာဟာ တောင်ဝှေးကို အားပြု
ထောက်ရင်း အပြေးတစ်ဝိုင်း ထွက်ခဲ့တယ်။

မြေးမလေး အိုပြည့် ... ပါးစပ်မှာ လည်း သွေးတွေ စီးကျနေတယ်
...။

မြင်လိုက်ရတဲ့ မြင်ကွင်းကြောင့် ဒေါ်အိုစာဟာ ရင်ဘတ်ဖိမိရင်း ...

“ဟဲ့ .. ဟဲ့ ... မြေးမလေး ...

ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ ၊ အဘွား ရင်ထိတ်လိုက်တာကွယ်”

လို့ ရေရွတ်ပြီး မြေးဖြစ်သူနဲ့ အတူ အိမ်ရှေ့ပြင်လေးမှာ ထိုင်ချလိုက်
တယ်။

အိုပြည့်လေးဟာ ငိုကြီးချက်မနဲ့ ..

“ကျုပ် .. ကျုပ်ကို သူကြီးမြေး ဖိုးလုံးတို့

ဝိုင်းပြီး အနိုင်ကျင့်တယ် ...

သူ့ကြောင့် ကျုပ် သွားကျိုးသွားတယ် ...

အီး ... ဟီး .. ဟီး ...၊ ပြီး .. ပြီးတော့ သူက ကျုပ်ကို ကယ်ပါမလို့ လည်း ပြောတယ် ...”

လို့ တိုင်တန်းလိုက်တယ်။

“ကယ်ပါမ ...” ဆိုတဲ့ စကားကြောင့် ဒေါ်အိုစာဟာ အသားဆတ်ဆတ် တုန်မတက် ဒေါသ ထွက်သွားပြီး၊

“ဘာ .. သူကြီးမြေး .. အရိုင်းအစိုင်းကောင်က

ငါ့မြေးကို ဒီလိုပဲ ပြောသလား၊

တွေ့ကြသေးတာပေါ့၊ လာ .. ငါ့မြေး ...

အဘွားနဲ့ လိုက်ခဲ့စမ်း ...”

လို့ ကြုံးဝါးရင်း သူကြီးအိမ်ဘက် ထွက်ခဲ့တယ်။

သူကြီးအိမ်ရှေ့ ရောက်တဲ့ အခါ ဒေါ်အိုစာဟာ တောင်ငှေးနဲ့ ခြံစည်းရိုးကို တဘုန်းဘုန်း ရိုက်ရင်း ...

“ဟေ့ ... သူကြီးဆိုတဲ့ အကောင် ..

ထွက်ခဲ့စမ်း ...”

လို့ အသံသြကြီးနဲ့ အော်ဟစ်လိုက်တယ်။

အိမ်ရှေ့ဆီက အော်သံကြီးကြောင့် သူကြီးပိုးကောင်ဟာ လန့်ဖျပ်ပြီး ဆင်းလာတယ် ...။

ဒေါ်အိုစာကို မြင်တဲ့ အခါ သူကြီးဟာ အကြီးအကျယ် မျက်နှာပျက်သွားတယ်။

ပြီးတော့ ခြေလှမ်းကျဲကြီးနဲ့ ဒေါ်အိုစာရှိရာ လျှောက်သွားတယ်။

ဒေါ်အိုစာဟာ သူကြီးပိုးကောင်ကို အစိမ်းလိုက်ဝါးစားမတတ် စူးစိုက်ကြည့်ရင်း ...

“ဟဲ့ ... ပိုးကောင်၊ နင့်မြေးဖိုးလုံး ဘယ်မှာ လဲ ...

ဒီမှာ ကြည့်စမ်း ... နင့်မြေးလုပ်လို့

ငါ့မြေး သွားကျိုးသွားပြီ ... ခေါ်လိုက်စမ်း

မိမဆုံးမ .. ဘိုးအေမဆုံးမတဲ့ ဟာလေးကို ..”

လို့ ပြောလိုက်တဲ့ အခါ သူကြီးဟာ မျက်နှာကြီး ရဲသွားပြီး ...

“ကျုပ်မြေးမရှိဘူး ...

ခင်ဗျားမြေးသွားကျိုးတာ ကျုပ်မြေးနဲ့ ဘာဆိုင်တုန်း၊ ဒီမယ် အဘွားကြီး ... စောစောစီးစီး အိမ် လာပြီး အော်ဟစ်မနေနဲ့ ... ကျက်သရေယုတ်တယ်”

လို့ ပြန်ဟော့က်လိုက်တယ်။

“ဘာ ... ဘာ ၊ ငါက

ကျက်သရေယုတ်တယ် ဟုတ်လား ...

နင့်မြေး ယုတ်မာရိုင်းစိုင်းလို့ ငါတို့

ဒီရောက်လာတာဟဲ့ ... လောကမှာ

တန်ရာတန်ကြေးဆိုတဲ့ စကားရှိတယ် ...

နင့်မြေး ခြေထိုးခံလို့ ငါ့မြေးမလေး

သွားကျိုးသွားပြီ ... ထိုက်တန်တဲ့ လျော်ကြေးရမှ

ကျေနပ်မယ်ဟေ့ ...”

ဒေါ်အိုစာရဲ့ စကားကြောင့် သူကြီးပိုးကောင်ဟာ ပြုံးပြုံးပြီး ...

“ဪ ... ဪ ... လက်စသတ်တော့

ခင်ဗျားကြီးက၊ အလျော်လိုချင်လို့ လာတာကိုး၊

ကျုပ်မြေး ဖိုးလုံးကြောင့် ဖြစ်တာမှန်ရင်

အလျော်ပေးရတာပေါ့ .. ကဲ .. ပြောစမ်း ...

ငွေဘယ်လောက် လိုချင်သလဲ ...

ပိုးကောင်တို့ က ရိုးရိုးသူကြီး မဟုတ်ဘူး ၊

ထန်းတောတွေ အများကြီးပိုင်တဲ့ သူကြီးဗျ ...

ပြောလိုက်စမ်းပါ”

လို့ မျက်နှာကိုချိပြီး ပြောလိုက်တယ်။

ဒေါ်အိုစာဟာ သူကြီးပိုးကောင်ရဲ့ စကားကြောင့် အံ့ကိုတင်းနေအောင် ကြိတ်လိုက်တယ် ...။

တောင်ဝှေးကိုင်ထားတဲ့ သူ့လက်အစုံက ခံပြင်းစိတ်ကြောင့် ဆတ်ဆတ်တုန်နေပြီ။

ပြီးတော့ သူကြီးကို စူးစိုက်ကြည့်ရင်း ...

“ငါလိုချင်တာ ငွေ မဟုတ်ဘူး ၊

နင့်မြေးဖိုးလုံးရဲ့ သွားတစ်ချောင်းပဲ၊

ငါ့မြေးသွားကျိုးသလို နင့်မြေးရဲ့ သွားကို

ပြန်ချိုးရမှ ငါကျေနပ်မယ် ...”

ဒေါ်အိုစာရဲ့ စကားကြောင့် သူကြီးဟာ မျက်လုံး ပြူးကျယ်သွားတယ်

။

ပြီးတော့ ... ဒေါသတကြီးအမူအရာနဲ့ ...

“အို ... မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ခင်ဗျားကြီး ရူးနေသလား၊

ဘာလို့ ကျုပ်မြေးရဲ့ သွားကို ပြန်ချိုးရမှာ လဲ၊ ခင် ...

ခင်ဗျား ... ယုတ်မာလှချည်လား”

လို့ အော်ဟစ်လိုက်တယ်။

ဒေါ်အိုစာဟာ မီးဝင်းဝင်းတောက်နေတဲ့ မျက်လုံးအစုံနဲ့ သူကြီးကို
ကြည့်ရင်း ...

“ဒါတင်မကဘူး ... နင့်မြေးက ငါ့မြေးကို

ကယ်ပါမ လို့ ပြောခဲ့တယ်၊

ဒါ ... ကလေးပြောရမယ့် စကားလား၊

နင်တို့ လူကြီးတွေ မြှောက်ပေးလို့ ငါတို့

အပြောခံရတာ၊ ငါတို့ ဘာသာ ကယ်ပါမကလို့

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နင်တို့ ပြောစရာမလိုဘူးဟေ့ ...”

လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ဒီအချိန်မှာ ပဲ သူကြီးသမီး ကျီးမ အနားရောက် လာပြီး ..

“ဟဲ့ .. ကယ်ပါမို့ ကယ်ပါလို့ ပြောတာ နာမနေနဲ့ ၊

ကျုပ်ရဲ့ လက်က ပါးမရွေးဘူးနော်၊

အိုကြီးအိုမတွေ ဘာတွေ နားမလည်ဘူး၊

စော်ကားရင် ပါးကို ဖျောင်းကနဲ ရိုက်ပစ်မယ် ...”

လို့ ကက်ကက်လန် ရန်တွေ့တယ်။

ကျီးမရဲ့ စ ကားကြောင့် ဒေါ်အိုစာရဲ့ ဒေါသဟာ
ငယ်ထိတ်ဆောင့်သွားတယ်။

“အေး ... ဟုတ်တယ် ...

ကယ်ပါမျိုးက နင့်သားလို မရိုင်းစိုင်းဘူး၊

ပိုးကောင်ဆိုတဲ့ အကောင် ... ကျီးမဆိုတဲ့ အကောင်မ ...၊

ကယ်ပါမ ဒေါ်အိုစာရဲ့ အကြောင်း၊

နင်တို့ ကောင်းကောင်း သိစေရမယ် ...

ငါ့မြေးသွားတစ်ချောင်းကျိုးတာ၊

နင်တို့ မိသားစုအတွက် မိုးပြုကျတာထက် ဆိုးသွားပြီ

ဒါကို အရိုးစွဲအောင် မှတ်ထားလိုက်စမ်း”

လို့ ကြုံးဝါးပြီး ချာကနဲ လှည့်ထွက်သွားတယ်။

ဒေါ်အိုစာ ထွက်သွားတဲ့ အခါ သူကြီးသမီး ကျီးမက ...

“ငအေး .. ငအေး ... အမြန်လာစမ်း”

လို့ အိမ်စေတစ်ယောက်လို အော်ခေါ်လိုက်တယ်။

ငအေးရောက်လာတဲ့ အခါ ကျီးမက ဒေါ်အိုစာ ရပ်သွားတဲ့ နေရာကို
လက်ညှိုးထိုးရင်း ...

“ကယ်ပါတွေ ရပ်သွားတဲ့ နေရာကို၊

နွားနို့နဲ့ ဆေးပစ်လိုက်စမ်း ..

အလကား ဘုရားကျွန် ... ကယ်ပါမျိုးတွေ၊

ကျက်သရေယုတ်တယ် ...”

လို့ စေခိုင်းပြီး၊ ခြေဆောင့်နင်း ထွက်သွားတော့တယ်။

★